

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัย เรื่องการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากร โดยจำแนกเป็นกลุ่มสาขาวิชาตามหลักการ จำแนกการศึกษาตามมาตรฐานสากล International Standard Classification of Education – ISCED (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 1997 : 42-45) ซึ่งมีการจำแนกเป็น 9 กลุ่ม แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกตามสาขาวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จึงได้จำแนกกลุ่มสาขาวิชาออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 ซึ่งสามารถจำแนกจำนวนกลุ่มประชากรตามกลุ่มสาขาวิชา รวมทั้งสิ้น จำนวน 8,880 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 8,000 คน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา, 2549)
2. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 537 คน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา, 2549)
3. อาจารย์ จำนวน 343 คน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2549)

ตาราง 1 จำแนกกลุ่มสาขาวิชาตามสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - เทคโนโลยีการศึกษา - ประถมศึกษา - ศิลปศึกษา - จิตวิทยาและการแนะแนว - จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว - ภาษาไทย - ภาษาอังกฤษ - เทคโนโลยีการวัดและการประเมินผลการศึกษา - เทคโนโลยีสารสนเทศและการประเมินผลการศึกษา - คหกรรมศาสตร์ - คณิตศาสตร์ - เคมี - ชีววิทยา - ฟิสิกส์ - วิทยาศาสตร์ทั่วไป - จิตวิทยาการศึกษา - ศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนาชุมชน - การบริหารการศึกษา - การประถมศึกษา - พลศึกษา - การวัดผลและการวิจัยการศึกษา - เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา - วิทยาศาสตร์ศึกษา แนววิชาเอกเคมี - วิทยาศาสตร์ศึกษา แนววิชาเอกฟิสิกส์ - วิทยาศาสตร์ศึกษา แนววิชาเอกชีววิทยา - การออกแบบระบบการเรียนการสอน - การศึกษาชนบท - หลักสูตรและการสอน - ภาวะผู้นำและนวัตกรรมทางการศึกษา

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชา	สาขาวิชา
มนุษยศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างเสริมสุขภาพ - วิชาชีพครู - สุขศึกษา - ภาษาอังกฤษ - ภาษาและวรรณคดีไทย - ภาษาเยอรมัน - ภาษาจีน - ภาษาจีน (นานาชาติ) - ภาษามลายู - ภาษาอาหรับ - ภาษาญี่ปุ่น - ภาษาเกาหลี - ภาษาฝรั่งเศส - ภาษาไทย - ภาษาไทยกับการสื่อสาร - ปรัชญา - ศาสนา - มลาญศึกษา - อิสลามศึกษา - ครุศาสตร์อิสลาม - ตะวันออกกลางศึกษา - อิสลามศึกษา - อิสลามศึกษา (โปรแกรมภาษาอาหรับ) - นิเทศศาสตร์ - เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการ - การสื่อสารการตลาดเพื่อการพัฒนา - นวัตกรรมการออกแบบสื่อและการผลิตสื่อ - ทักษะศิลป์ - ศิลปะการแสดง

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชา	สาขาวิชา
สังคมศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - ศิลปะประยุกต์ - ภูมิศาสตร์ - สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา - พัฒนาสังคม - ประวัติศาสตร์ - เศรษฐศาสตร์พัฒนาการ - การจัดการ - รัฐศาสตร์ (การปกครอง) - การจัดการสารสนเทศ - กฎหมายอิสลาม - เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม - บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> - วิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ - เทคโนโลยีการเกษตร - คณิตศาสตร์ประยุกต์ - เทคโนโลยีการประมง - เทคโนโลยียาง - เคมี-ชีววิทยา - เคมีอุตสาหกรรม - ฟิสิกส์ - เทคโนโลยีการประมง (ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง) - เทคโนโลยีการประมง (ด้านผลิตภัณฑ์ประมง) - เทคโนโลยีการเกษตร (เทคโนโลยีการผลิตพืช) - เทคโนโลยีการเกษตร (เทคโนโลยีอาหารสัตว์) - เทคโนโลยีการยาง - วิศวกรรมวิทยาการวิจัย - เทคโนโลยีพอลิเมอร์ - ฟิสิกส์พอลิเมอร์ - เคมีประยุกต์

ตาราง 2 จำแนกกลุ่มประชากรตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)
ศึกษาศาสตร์	2,830
มนุษยศาสตร์	2,985
สังคมศาสตร์	1,792
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1,273
รวม	8,880

ตาราง 2.1 จำแนกกลุ่มประชากรนักศึกษาในระดับปริญญาตรีตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวนประชากร (คน)
ศึกษาศาสตร์	1	681
	2	753
	3	505
	4	417
มนุษยศาสตร์	1	821
	2	852
	3	642
	4	479
สังคมศาสตร์	1	552
	2	482
	3	384
	4	320
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	337
	2	308
	3	244
	4	223
รวม		8,000

ที่มา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา, 2549.

ตาราง 2.2 จำนวนกลุ่มประชากรนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวนประชากร (คน)
ศึกษาศาสตร์	1	275
	2	136
มนุษยศาสตร์	1	34
	2	38
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	14
	2	40
รวม		537

ที่มา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา, 2549.

ตาราง 2.3 จำนวนกลุ่มประชากรอาจารย์ตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)
ศึกษาศาสตร์	63
มนุษยศาสตร์	119
สังคมศาสตร์	54
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	107
รวม	343

ที่มา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2549.

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาและอาจารย์จาก 6 คณะ 1 วิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยจำแนกเป็น 4 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสิ้น 260 คน จากจำนวนนักศึกษาและอาจารย์ จาก 6 คณะ 1 วิทยาลัยของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวนทั้งหมด 8,880 คน ซึ่งวิธีการได้กลุ่มตัวอย่างดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง

คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มประชากร โดยใช้สูตรการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2544 : 127) ดังนี้

สูตรการคำนวณการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้มีระดับความคลาดเคลื่อนในการสุ่มเป็นร้อยละ 10 (0.10)

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จากการคำนวณ ได้กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้นจำนวน 260 คน ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 99 คน
2. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 84 คน
3. อาจารย์ จำนวน 77 คน

โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มประชากรด้วยการเทียบสัดส่วนระหว่างจำนวนประชากรของแต่ละกลุ่มประชากรกับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มารวมเป็นกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มสาขาวิชา ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตาราง 3 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ศึกษาศาสตร์	2,830	106
มนุษยศาสตร์	2,985	74
สังคมศาสตร์	1,792	34
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1,273	46
รวม	8,880	260

ตาราง 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ศึกษาศาสตร์	1	681	8
	2	753	9
	3	505	6
	4	417	5
มนุษยศาสตร์	1	821	10
	2	852	11
	3	642	8
	4	479	6
สังคมศาสตร์	1	552	7
	2	482	6
	3	384	5
	4	320	4
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	337	4
	2	308	4
	3	244	3
	4	223	3
	รวม	8,000	99

ตาราง 3.2 จำแนกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
		(คน)	(คน)
ศึกษาศาสตร์	1	275	43
	2	136	21
มนุษยศาสตร์	1	34	6
	2	38	6
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	14	2
	2	40	6
รวม		537	84

ตาราง 3.3 จำแนกกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ศึกษาศาสตร์	63	14
มนุษยศาสตร์	119	27
สังคมศาสตร์	54	12
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	107	24
รวม	343	77

2. การสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประเภทผสม (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2544 : 134) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยการสุ่มตัวอย่างจากทุกกลุ่มสาขาวิชามาเป็นกลุ่มตัวอย่างตามอัตราส่วนจำนวนประชากรจากการคำนวณ

2.2 จัดทำฉลากกลุ่มสาขาวิชาจำแนกตามจำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

2.3 นำฉลากกลุ่มสาขาวิชา มาใช้วิธีการสุ่มกระจายแบบง่าย (sample random sampling) โดยการจับฉลากแบบไม่ใส่กลับ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา จำนวน 260 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวารสารอิเล็กทรอนิกส์ในด้านต่างๆ จากหนังสือ วารสาร เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทั้งข้อมูลที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือและเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล
3. สร้างแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาจัดทำเป็นแบบสอบถาม 2 แบบ คือ แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา และแบบสอบถามสำหรับอาจารย์

3.1 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา ระดับที่ศึกษา กลุ่มสาขาวิชา ความรู้และประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ และความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์วารสารอิเล็กทรอนิกส์วารสารอิเล็กทรอนิกส์ ความถี่ในการใช้ ช่วงเวลาในการใช้ ระยะเวลาในการใช้ สถานที่ที่ใช้ วิธีการใช้ วิธีการเรียนรู้วิธีการใช้ รูปแบบของสารสนเทศจากวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่นำมาใช้ รายชื่อฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เคยใช้ รายชื่อวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เคยใช้ วิธีการอ่านวารสารอิเล็กทรอนิกส์ และการรับรู้บริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการในการให้บริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ของฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้แก่ การบริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งเสริมการบริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ของลิเคิร์ต (Likert) และแบบสอบถามปลายเปิด

3.2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน กลุ่มสาขาวิชา ความรู้และประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ และความรู้และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์วารสารอิเล็กทรอนิกส์วารสารอิเล็กทรอนิกส์ ความถี่ในการใช้ ช่วงเวลาในการใช้ ระยะเวลาในการใช้ สถานที่ที่ใช้ วิธีการใช้ วิธีการเรียนรู้วิธีการใช้ รูปแบบของสารสนเทศจากวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่นำมาใช้ รายชื่อฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เคยใช้

รายชื่อวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เคยใช้ วิธีการอ่านวารสารอิเล็กทรอนิกส์ และการรับรู้บริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการในการให้บริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ของฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้แก่ การบริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งเสริมการบริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ของลิเคิร์ต (Likert) และแบบสอบถามปลายเปิด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและข้อคำถามของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีรายนามผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้

5.1 นางสาวมยุรณี ห่านรัตนกุล บรรณารักษ์ 7 ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

5.2 นางรวิวรรณ ขำพล บรรณารักษ์ 6 ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

5.3 นางอัญชลี กล้าเพชร บรรณารักษ์ 6 ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

5.4 นางกอบกุล สุวลักษณ์ บรรณารักษ์ 6 สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ

5.5 นางสาวพรรณทิพย์ ปานงาม บรรณารักษ์ 6 สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ

6. คำนวณค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of item Objective Congruency) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถามตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไปมาใช้

7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วทดลองใช้กับนักศึกษาและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ความเหมาะสมของข้อคำถาม และปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการตอบแบบสอบถาม

8. นำแบบสอบถามที่ทดลองเก็บข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด โดยแบบสอบถามสำหรับนักศึกษามีค่าเท่ากับ 0.921 และแบบสอบถามสำหรับนักศึกษามีค่าเท่ากับ 0.929

9. ปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 16 มิถุนายน 2549 ถึงวันที่ 24 สิงหาคม 2549 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มอาจารย์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้อาจารย์ในคณะต่างๆ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ให้อาจารย์ส่งแบบสอบถามคืนมายังภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนการเก็บข้อมูลในกลุ่มนักศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนครบจำนวน 260 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยของแบบสอบถาม
2. นำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลของแบบสอบถามทั้ง 2 แบบ ดังนี้
 - 2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
 - 2.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
 - 2.3 ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการในการให้บริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ของฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
 - 2.4 ทดสอบสมมติฐานและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล โดยใช้การทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบคู่ต่างด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's)

เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 100)

4.51 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มาก
2.51 – 3.50	หมายถึง ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

การกำหนดค่าคะแนนมาตราส่วนประมาณค่า ของลิเคิร์ต (Likert) มีรายละเอียด ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 99)

- ระดับมากที่สุด ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 5
- ระดับมาก ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4
- ระดับปานกลาง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 3
- ระดับน้อย ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2
- ระดับน้อยที่สุด ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อความ (IOC : Index of item Objective Congruency)
 - 1.2 ค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์ของแอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 ความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = Standard Deviation)
 - 2.5 ทดสอบสมมติฐานและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที (t-test)
 - 2.6 ทดสอบสมมติฐานและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบเอฟ (F-test)
 - 2.7 ทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ กรณีที่พบว่าผลการทดสอบค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's)